

nisteren har givet tilsagn om at gøre, det synes jeg er for meget.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg kan da godt se, at det er ubehageligt, og at det er synd for hr. Ole Sohn, at hr. Ole Sohn nu bliver tvunget til at stemme imod et beslutningsforslag, som han måske i virkeligheden meget godt kan lide.

Altså det er da ikke særlig rart at skulle gå rundt og sige til 300.000 mennesker, der arbejder hjemme, at SF ønsker at fastholde de gamle regler om arbejdstid. Når man hører SF, lyder det jo faktisk fra SF, som om man godt kan lide fleksibilitet, og derfor er det da klart, at det ikke er rart at skulle være tvunget til sådan at tage stilling.

Nu plejer det at være sådan her i salen, at når vi har beslutningsforslag, så stemmer vi også om det, og vi har to behandlinger af sagen. Grunden til at vi fastholder, at sagen skal til anden behandling og afstemning, er, fordi vi ikke har kunnet få nogle ordentlige svar fra ministeren, hvor ministeren understreger, at man fra regeringens side agter at lave om på reglerne. Vi har fået et henholdende svar om, at man skal lave notater, og at man skal tage alle mulige mennesker i ed, før man vil overveje at lave nye regler på området. Det er simpelt hen for slapt, og derfor skal sagen afgøres i en afstemning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne sige til fru Charlotte Antonsen, at hvis jeg havde haft besvær med at forholde mig til, hvad jeg mener, og hvad vi indstiller her, så havde jeg givetvis forholdt mig i ro på min plads.

Men jeg mener faktisk, at SF kom med de mest konstruktive bemærkninger med det forslag, hvor vi på den ene side siger – og det er jo her, vandene skiller i forhold til Venstre og De Konservative – at for SF er det krystalklart, at arbejdsmiljøreglen er en beskyttelseslov for lønmodtagere. Det rokker vi os ikke fra. Det er udgangspunktet for enhver handling, vi foretager os omkring arbejdsmiljø.

Til gengæld – og det siger jeg gerne igen og igen og igen: Vi vil gerne være med til at smidiggøre og lave arbejdsmiljøreglerne så rationelle, at de også kan bruges operativt i år 2001 og fremover. Det medvirker vi gerne til; det signal gav vi ministeren. Men når man ønsker

at få et beslutningsforslag til afstemning, som fjerner det elementære grundlag, netop at det er en beskyttelseslov, så havde man da vel ikke forventet, at SF skulle stemme for det.

Jette Gottlieb (EL):

På trods af førstebehandlingen er det åbenbart nødvendigt at tilkendegive – og derfor vil jeg gerne gøre det – at Enhedslisten er dybt uenig med V og K, der mener, at det både er moderne og forsvarligt at ophæve de regler, der beskytter arbejderne mod at blive tvunget til at arbejde hele tiden.

Dybest set er 11-timers-reglen jo ikke særlig vidtgående. Den siger, at man ikke skal arbejde i 11 timer i træk. Det synes jeg er yderst fornuftigt, og den er helt åbenlyst nødvendig for at sikre mod det pres, som ansatte bliver udsat for hele tiden, også uanset hvor de arbejder, for at arbejde mere. Det kan man bare se på den store mængde af overarbejde, der bliver kørt rundt om i virksomhederne. Og det er sådan set kun 11-timers-reglen, der gør, at det ikke går fuldstændig ovenud af loftet.

Den eneste svaghed, der er i 11-timers-reglen, er efter min mening, at den følger virksomhederne og ikke den enkelte, og jeg har engang stillet forslag om, at det blev ændret, så den fulgte den enkelte. Det lyder lidt nu, som om at det kunne Venstre og De Konservative godt støtte; det kunne de ikke dengang. Men det er den eneste svaghed, der er i 11-timers-reglen, at den ikke følger den enkelte, så den enkelte er beskyttet i de 11 timer.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Lad mig starte med at gentage, hvad jeg tilkendegav ved førstebehandlingen, at regeringen er positiv over for at undersøge, om arbejdstidsdirektivets artikel 17 kan give mulighed for at en endnu større fleksibilitet i reglerne, samtidig med at beskyttelseshensynet fortsat tilgodeses, og regeringen ønsker at inddrage arbejdsmarkedets parter, hvad der tilsyneladende er helt fremmed for fru Charlotte Antonsen.

Fru Charlotte Antonsen gjorde et stort nummer ud af at sige, at betonen er fortsat den røde tråd i regeringens arbejdsmarkedspolitik. Hvis jeg ikke tager meget fejl, så er store dele af den arbejdsmarkedspolitik, der er gældende her i landet, aftalt i forlig, der bl.a. omfatter Venstre. En ikke særlig smuk betegnelse eller måde at beskrive en politik, man selv har lod og del i.